

Mál nr. 117/2011
M og
Vátryggingafélagið V v. slysatryggingar ökumanns

Bifreið ók út af vegi í Heiðmörk þ. 28.5.2008.

Gögn.

1. Málskot móttakið þ. 17.3.2011 ásamt fylgiskjöllum 1-7
2. Bréf V dags. 4.4.2011.

Málsatvik.

M missti stjórn á bifreið sinni í lausamöl í beygju á Heiðmerkurvegi og lenti bifreiðin utan vegar. M krefst bóta úr slysatryggingu ökumanns hjá V. M segist hafa leitað til læknis daginn eftir slysið og síðan aftur þ. 12.7.2008 vegna verkja í baki og fékk beiðni um sjúkráþjálfun og verkjalyfjanotkun m.a. M leitaði síðan til læknis þ. 1.10.2010 þar sem læknir mat afleiðingar varanlegar eins og segir í málskoti. V hafnar bótaskyldu þar sem engine sönnun á líkamstjóni hafi borist og árstilkynningafresturinn skv. 124. gr. vátryggingasamningalaga nr. 30/2004 sé liðinn.

Álit.

Í læknisvottorði dags. 29.5.2008 daginn eftir slysið segir að M sé aðeins aumur í bakinu í dag, einnig átt vanda til þess áður. M leitaði síðan aftur til læknis þ. 28.7.2008 vegna vægra einkenna aðallega frá baki en einstaka sinnum frá hálsi og tekið er fram að M vinni líkamlega vinnu og þurfi mikið að standa og lyfta hlutum. M leitaði til lögmanns 16.júlí 2010 og var slysið tilkynnt V þ.28.10.2010 rúmum 2 árum eftir að M leitaði síðast til læknis vegna slyssins samkvæmt fyrirbyggjandi gögnum. Miðað við fyrirbyggjandi gögn verður því ekki annað ráðið en að M hafi átt að gera sér grein fyrir varanlegum afleiðingum slyssins meir en ári áður en tilkynning barst til V vegna þessa. Árstilkynningafresturinn vegna slyssins skv. 124.gr vátryggingasamningalaga var því liðinn þegar slysið var tilkynnt V. Má því ekki rétt á bótum úr slysatryggingu ökumanns hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr slysatryggingu ökumanns hjá V.

Reykjavík 19.4. 2011.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.